

پیامدهای شکاف طبقاتی در سیرجان: بزهای رنگارنگ اجتماعی

مهری میرحسینی

گزارش

میزان جرم و سرقت به یک سوم تقلیل یافت. براساس یک نمونه گیری تصادفی در استان کرمان در بین ۶۰۰ مجرم ۴۲۰ نفرشان به خاطر فقر اقتصادی در دام بزه افتاده بودند.

اثرات روانی و پیامدهای منفی فقر بر جامعه

فقر شرایط و امنیت یک جامعه را متباخت می‌کند. به عبارتی فرد بر اثر سرخوردگی ناشی از پایین بودن درآمدش نسبت به طبقات بالای جامعه در بسیاری از موارد بدنیال انتقام جویی هستند که به زعم خودشان حق شان را بگیرند خب این فضا را ملتهب می‌کنند. به این سرخوردگی گاهی چشم و هم چشمی میان خانواده‌ها را هم اضافه کید که چه مشکلاتی میتواند به بار بیاورد.

ما متسافنه‌ان در شرایطی هستیم که مقایسه بین خانواده‌ها و چشم و هم چشمی را در میان افراد تحصیلکرده هم می‌بینیم. فقر اقتصادی به وجود آورنده فقر فرهنگی است. فقری که با عدم آموزش و آگاهی همراه می‌شود و تیشه به ریشه اصل خانواده می‌زند. به همین دلیل نان آور خانواده بدتریت راه را برای کسب درآمد انتخاب می‌کند بدون توجه به تاثیرات مخربی که برای آینده خودش و بعضًا فرزندانش به دنبال خواهد داشت. علاوه بر این ۶۳ درصد از کسانی که به دنبال این کار بزه رفته اند دچار افسردگی ناشی از ناکامی در زندگی اند زیرا زود فرونت شده و همچنین نیاز به درمان و مشاوره از سمت سازمان‌ها و افراد مشاور دارند.

در زمان گذشته تغیر سنتی این بود که طبقه متوسط را تقویت بکنند. در هرم درآمدی جامعه امروز ما این طبقه حذف شده. ما یا با قشر فقیر مواجه هستیم و یا ثروتمند. معیار تعیین فقر مردم ضریب جینی هست که روز به روز در حال افزایش هست. از طرفی ثروت هنگفت در برخی خانواده‌ها هم مشکلات خاص خودش را بدنیال آورده. معضلاتی از قبیل مصرف مواد مخدر صنعتی، تنوع

طلیب برخی مردان، بی توجهی به تأمین نیازهای مشروع و... سیرجان یکی از شهرهای معدنی و ثروتمند کشور هست اما مگر منتفعان این ثروت چه کسانی هستند؟ اغلب سهامداران شهرهای دیگر هستند. تعداد محدودی سمت مدیریتی و اداری دارند و می‌ماند در صدی که مشغول کار بدی در معادن هستند و به جز آسیبها و مشکلاتی از قبیل آلودگی هوا، آب، خطرات

مریبوط به کارشان، تصادف و... چیزی عایدشان نشده. کدام بخش از شرکت‌های سرمایه‌گذار این شهر ثروتمند تابه حال فقط نیم درصد از درآمدش را به قشر آسیب پذیر اختصاص داده؟ بنابراین این شکاف عمیق بین طبقات مختلف جامعه را بزهکاری‌های اجتماعی پر می‌کند.

بر روی پوست دستش تعدادی خط خوردگیست. زخم هایی ناشی از چاقو که گوشت آورده اند. دندان هایش یکی در میان سیاه هست و کرم خورده. موهایش را بزک کرده و صورتش را دوزک. بیست و یکی دو سال دارد. به همراه دختری چند سال از خودش کوچکتر کنار پیاده رو ایستاده اند. ماشین‌ها و راننده‌ها را ور انداز می‌کنند. بوق تک تک ماشین‌ها به سمت آنهاست و این دو لابد با معیاری خاص انتخاب نمی‌کنند و می‌گویند: امروز یه مشت عتیقه از توی پیشونیون در میاد.

آن‌ها را جلوی اورژانس اجتماعی دیدم. درست روبروی مرکزی که قرار است آنها را سر و سامان دهد. حرف زدن با من برایشان سخت نیست و به راحتی از زندگیشان می‌گویند. زنی که بیست و یک سال دارد مادر یک پسر چهار ساله است. او در شانزده سالگی یک ازدواج ناموفق داشته. خودش معتقد است و صلاحیت نگهداری فرزند ندارد. پسرش بهزیستیست و پدرش به روایت زن گم و گور شده. گفتگوی یک ساعته با این دو زن در میان موج صدای بوق و هیاهوی متلاک‌های عابران پارک هفده شهریور که بدون استثنای با فحش‌هایی آب دار تراز سمت آنان همراه است، پرده از یک واقعیت ناگفته بر می‌دارد...

در آخرین اظهار نظرها از سوی مسولان سازمان بهزیستی کشور سن بزهکاری‌های این چنینی بحرانی اعلام شده است. از سوی دیگر سابق بر این دکتر قرایی، رئیس انجمن جامعه شناسی ایران در اواسط سال نود اعلام کرده بود که میانگین سن برخی بزههای اجتماعی در ایران حدود هشت تا ده سال کاهش یافته و از سن بیست تا سی به دوازده تا هجده سال رسیده است. او کاهش این سن را مربوط به افزایش برخی آسیب‌های اجتماعی نظیر افزایش طلاق، تبع طلبی برخی مردها، امکان ازدواج، اعتماد، فقر و بیکاری عنوان کرد.

در سال‌های گذشته درباره این موضوع دکتر حبیب الله مسعودی فرید مدیر کل امور آسیب دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به کاهش متوسط سن زنان تن فروش در کشور گفته بود: در چند سال اخیر سن این دختران همواره با کاهش مواجه بوده است و این بحران را باید جدی گرفت.

بر اساس تحقیقات میدانی که صورت گرفته است اقتصاد یا به عبارتی فقر اگر به عنوان اصلی ترین عامل نباشد مهمترین علت این آسیب اجتماعی است. یک تحقیق مشابه در این رابطه در شهریاک انجام شده است. زمانی که یکسری سنگ مانده‌های مس از خاتون‌آباد به این شهر انتقال یافت منجر به درآمدزادی فشر زیادی از بخش‌های جامعه در این شهر شد. آن زمان طی پژوهش‌هایی که صورت گرفت